

prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău
Judecător: I.Mînăscurtă
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Iu.Cimpoi, A.Danilov, I.Secrieru

Î N C H E I E R E

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mosoreti – Panait Lilia, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată (acțiune oblică) depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva lui Mosoreti Constantin, Mosoreti Claudia, Mosoreti Eugeniu și Mosoreti-Panait Lilia cu privire la încasarea datoriei acumulate față de Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/167, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, casată integral hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 7 decembrie 2016, și emisă o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 12 octombrie 2016, SA „Termoelectrica” (în calitate de creditor al ÎMGFL nr. 14 din Chișinău) a înaintat acțiune oblică împotriva lui Mosoreti Constantin, Mosoreti Claudia, Mosoreti Eugeniu și Mosoreti-Panait Lilia cu privire la încasarea datoriei acumulate față de Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/167.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 5108 din 23 mai 2006, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău - succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și APLP 54/167, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

A susținut că, din cauza neonorării obligațiilor de plată, la ziua de 14 septembrie 2016 datoria APLP 54/167 la consumul de energie termică constituie suma de 10 679 807 lei, devenind de fapt debitorul „Termoelectrica” SA.

Totodată în urma consumului de energie termică, APLP 54/167 a prestat în continuare servicii de gospodărie comunală, inclusiv energie termică, la toți

proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat, care la rândul său au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite.

A mai indicat reclamantul că, APLP 54/167 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv nu a acționat în judecată pe pârâți pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în suma totală de 102 245,64 lei, pentru perioada 1 noiembrie 2001-1 august 2016, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată, drept realizat prin intermediul acțiunii oblice.

În drept, acțiunea a fost întemeiată în baza art. art. 512, 514, 530, 572, 599-601, 602, 617 alin.(2), lit. a) ale Codului civil, art. 25 al Legii nr. 1402/24.10.2002 serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 51 al Legii nr. 75/30.04.2015 cu privire la locuințe, art. art. 9, 28, 70 alin. (1), 166, 167, 248, 131 alin.(4) ale CPC RM.

Solicită reclamantul admiterea acțiunii, încasarea de la Mosoreti Constantin, Mosoreti Claudia și Mosoreti-Panait Lidia în beneficiul APLP 54/167 a datoriei pentru serviciul agentului termic în sumă de 102 245,64 lei pentru perioada 1 noiembrie 2001 – 1 august 2016 și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 7 decembrie 2016, acțiunea a fost admisă parțial. A fost încasat de la Mosoreti Constantin, Mosoreti Claudia, Mosoreti-Panait Lidia, în mod solidar în beneficiul APLP 54/167 din mun. Chișinău datoria de 20 677,53 lei pentru serviciile locativ-comunale pentru energia termică pe perioada 1 noiembrie 2001- 1 august 2016. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă. A fost încasat de la Mosoreti Constantin, Mosoreti Claudia, Mosoreti-Panait Lidia, în mod solidar în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în mărime de 620,31 lei și în beneficiul statului cheltuielile legate de citarea părților în instanța de judecată în mărime de 23, 45 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 05 ianuarie 2017, avocatul Popescu Marcel în interesele lui Mosoreti Constantin, Mosoreti Claudia, Mosoreti Eugeniu și Mosoreti-Panait Lilia a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2017, nu s-a dat curs apelului declarat de avocatul Popescu Marcel în interesele lui Mosoreti Constantin, Mosoreti Claudia, Mosoreti Eugeniu și Mosoreti-Panait Lilia, împotriva hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 7 decembrie 2016, fiindu-le acordat apelanților un termen până la 30 mai 2017, pentru lichidarea neajunsurilor și anume prezentarea cererii de apel motivate și dovada achitării taxei de stat în sumă de 465,24 lei

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017, a fost restituit apelul declarat de avocatul Popescu Marcel în interesele lui Mosoreti Constantin, Mosoreti Claudia, Mosoreti Eugeniu și Mosoreti-Panait Lilia, împotriva hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 7 decembrie 2016. 12.

Ulterior, la 19 decembrie 2016, SA „Termoelectrica” a declarat apel preliminar împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor. Concomitent, apelantul a solicitat scutirea de la plata taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017, a fost respinsă cererea depusă de SA „Termoelectrica” privind scutirea de la plata taxei de stat pentru cererea de apel. Nu s-a dat curs cererii de apel depuse de SA „Termoelectrica”, împotriva hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 7 decembrie 2016. A fost acordat termen apelantei SA „Termoelectrica”, pentru prezentarea cererii de apel motivate și dovada achitării taxei de stat în mărime de 2 300,52 lei, până la 11 iulie 2017.

Prin încheierea protocolară din 11 iulie 2017, a fost pus pe rol apelul declarat de către SA „Termoelectrica”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017 a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, casată integral hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 7 decembrie 2016, și emisă o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii înaintată de SA „Termoelectrica”. S-a încasat în beneficiul APLP 54/167 de la Mosoreti Eugeniu, Mosoreti Claudia și Mosoreti-Panait Lilia în mod solidar a datoriei de plată pentru serviciile locativ-comunale pentru energia termică pentru perioada 01 noiembrie 2001-1 august 2016 în mărime de 102 245, 64 lei, cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în prima instanță în mărime de 3 067,36 lei și pentru achitarea taxei de stat în instanța de apel în mărime de 2 300, 52 lei, iar în total suma de 107 613,52 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că soluția instanței de fond cu privire la admiterea parțială a acțiunii și respingerea capătului de cerere ca fiind tardivă este greșită, întemeindu-și soluția în baza prevederilor art. 25 alin. (1) al Legii nr. 1402/ din 24 octombrie 2002 cu privire la serviciile publice de gospodărie comunală, art. 14 și art. 21 lit. b) din Legea condominiului în fondul locativ, art. art. 267, 271, 272 alin. (1) și (9), 277, 512 alin. (1), 514, 530, 572, 599 alin. (1) ale Codului civil, pct. 17 și pct. 18 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării/reconectării acestora de la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002.

Cu referire la nomele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța a reținut că în calitate de locatari, pârâții beneficiază de serviciile locativ-comunale care le sunt prestate și au obligația de a achita la timp plata pentru serviciile prestate, ținând cont că conform calculului datoriei pentru serviciile prestate eliberat de ÎM „Infocom” lunar pentru apartamentul nr. XXXX din XXXX s-a confirmat existența datoriei solicitate, la situația din luna august 2016 în sumă de 102 245,64 lei.

La acest segment, instanța de apel a constatat că de către locatarii apartamentului nr. XXXX din XXXX, nu a fost stinsă integral datoria pentru serviciile prestate.

Sub un alt aspect, instanța de apel consideră neîntemeiată și soluția instanței de fond cu privire la respingerea cererii ca fiind tardivă, or, pe perioada anilor anterior adresării în instanța de judecată, au fost efectuate achitări pentru serviciile prestate din partea pârâților, ceea ce denotă că termenul de prescripție a fost întrerupt și prin urmare n-a fost omis termenul de prescripție pentru încasarea datoriei pentru serviciile prestate pe un termen mai mare de trei ani. Temeiurile de întrerupere a termenului de prescripție sunt exhaustive și nu se supun unei interpretări extensive. Or, instanța la soluționarea cererii părții cu privire la expirarea termenului de prescripție, aplică

regulile de întrerupere a prescripției cu condiția existenței în dosar a probelor suficiente care demonstrează faptul întreruperii cursului dat și în fiecare caz să stabilească când concret au fost săvârșite acțiuni de recunoaștere a datoriei.

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că la acțiunile de recunoaștere a datoriei, în scopul întreruperii curgerii termenului de prescripție, pot fi atribuite și achitarea de către debitor sau de o altă persoană a sumei datoriei de bază. În toate cazurile de recunoaștere a datoriei, curgerea termenului de prescripție se reîncepe de fiecare dată pentru un termen nou, din momentul săvârșirii de către debitor a acțiunilor indicate.

Ca rezultat, s-a stabilit incontestabil faptul că pârâții pentru toată perioada pretinsă de reclamant au efectuat achitări ale serviciilor pentru energia termică (încălzire și apă caldă). Deși termenul de prescripție, ca regulă, curge neîntrerupt, cadrul legal prevede expres și temeuri de întrerupere a acestuia, inclusiv în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

Pe cale de consecință, instanța de apel a concluzionat că acțiunea înaintată de SA „Termoelectrica” a fost depusă în termen, iar cererea cu privire la încasarea în beneficiul APLP 54/167 a datoriei de plată pentru serviciile locativ-comunale pentru energia termică în mărime de 102 245, 64 lei urmează a fi admisă.

La 14 decembrie 2017, Mosoreti-Panait Lilia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare.

Menționează că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material, fiind interpretată în mod eronat legea, invocând ca temei de casare prevederile art. 432 alin. (1), (2) și (4) CPC.

La fel, susține că la examinarea cauzei instanța de judecată nu a determinat circumstanțele reale, a dat o calificare greșită raportului material litigios, greșit a soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și respectiv greșit a fost interpretată legea.

Sub acest aspect menționează că instanța de apel nu a luat în considerație probele și argumentele prezentate de aceasta, și anume, că dovada efectuării plăților ar trebui să fie probate prin exemplare al ordinelor de încasare a numerarului, fapt ce la caz lipsește.

Susține că dânsa nu locuiește la adresa indicată, deoarece este stabilită cu traiul în București, România, mai mult că de 15 ani este plecată peste hotarele Republicii Moldova, iar Mosoreti Constantin și Mosoreti Claudia nu domiciliază de mai mult de 10 ani în Republica Moldova, astfel că nu poate fi solicitată încasarea plăților locativ-comunale, atâta timp cât nu a beneficiat de acestea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia decizie instanței de apel din 24 octombrie 2017, a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurentei, Mosoreti-Panait Lilia la 24 noiembrie 2017, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 16793. (f.d. 158)

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 decembrie 2017, în termen.

La 9 ianuarie 2018, în adresa APLP nr. 54/167 și SA „Termoelectrica”, precum și în adresa Mosoreti Constantin, Mosoreti Claudia și Mosoreti Eugeniu a fost expediată copia recursului declarat de către Mosoreti-Panait Lilia cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

APLP nr. 54/167 și SA „Termoelectrica”, precum și Mosoreti Constantin, Mosoreti Claudia și Mosoreti Eugeniu nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Mosoreti-Panait Lilia în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mosoreti-Panait Lilia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Mosoreti-Panait Lilia.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Mosoreti-Panait Lilia, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva